

A Kaposvári Járásbíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: 14.P.21.034/2022/10/3. szám

Az I. r. felperes: [REDACTED]
([REDACTED])

A II. r. felperes: [REDACTED]
([REDACTED])

A III. r. felperes: [REDACTED]
([REDACTED])

A felperesek képviselője: Csuka és Vámos Ügyvédi Társulás
(7400 Kaposvár, Somssich P. u. 5/D. fsz. 2.)

Az alperes: INTRUM Zrt.
(1139 Budapest, Fiastyúk u. 4-8.)

Az alperes képviselője: [REDACTED] ügyvéd
([REDACTED])

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

Rendelkező rész

A bíróság a dr. Tormási Anita kaposvári önálló bírósági végrehajtó (Kaposvár, Kossuth u. 1-9. szám) előtt a 043. [REDACTED]/2020., a 043. [REDACTED]/2020., a 043. [REDACTED]/2020., a 043. [REDACTED]/2021., a 043. [REDACTED]/2021. és a 043. [REDACTED]/2021. végrehajtói ügyszámok alatt folyamatban levő végrehajtásokat megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg egyetemlegesen a felpereseknek [REDACTED] Forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg dr. Tormási Anita eljárás kaposvári önálló bírósági végrehajtónak 263.528 Forint (Kettőszázhatvanháromezer-öttszázhuszonnyolc) Forint munkadíjat, míg ezt meghaladóan a bíróság a végrehajtói díjigényt elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 4.500.000 (Négymillió-ötszázezer) Forint feljegyzett eljárási illetéket a Nemzeti Adó és Vámhivatal által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlára, a Magyar Állam javára. A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

A bíróság felhívja az alperes figyelmét arra, hogy az illeték megfizetése során fizetésre kötelezettként a közleményben fel kell tüntetnie a jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bíróság e határozatának a számát és az adóazonosító jelét/adószámát is.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Kaposvári Törvényszéknek címezve, jelen bíróságon lehet elektronikus úton vagy nem elektronikus úton kapcsolatot tartó fél esetén papír alapon 4 példányban benyújtani.

Elektronikus kapcsolattartás esetén a fellebbezést elektronikus úton kell előterjeszteni. Ennek elmulasztása esetén, illetve amennyiben a fellebbezés elektronikus úton ugyan, de nem az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon kerül előterjesztésre, az elektronikus úton kapcsolatot tartó fellebbezését a bíróság visszautasítja.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjeszteni. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 379. és 380.§-ában meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság az alábbi tényállást a peres felek által a perben előadottak, a perrel érintett végrehajtási eljárások és beszerzett előzményi irataiknak a tartalma, valamint a Kaposvári Járásbíróság 9.P.20.192/2022. számú peres ügyének az iratai alapján állapította meg.
- [2] A felperesek 2008. évben és 2010. évben is szerződést kötöttek az alperes jogelődjével, az AEGON Magyarország Hitel Zrt.-vel. A felperesek mindkét szerződésben adósként szerepeltek.
- [3] Először 2008. április hó 25. napján az AEGON Magyarország Hitel Zrt. és a felperesek „Szabad felhasználású kölcsönszerződés szakaszos folyósítással és türelmi idővel” elnevezésű kölcsönszerződést és ennek biztosítására „Ingatlant terhelő jelzálogszerződés” elnevezésű jelzálogszerződést kötöttek, amelyekhez kapcsolódóan ugyanezen a napon dr. Vicziánné dr. Révy Judit kaposvári közjegyző által a 43[REDACTED]2008/5/O. számon közokiratba foglalt kötelezettségvállaló nyilatkozatot tettek. Majd 2010. május hó 10. napján H[REDACTED]7 számon nyilvántartott és dr. Máté Erzsébet kaposvári közjegyző által a 43013/[REDACTED]/2010. számon közokiratba foglalt „Hitelszerződés áthidaló kölcsön folyósítására” elnevezésű szerződést kötöttek.

- [4] A kölcsönszerződés biztosítására kötött „Ingatlant terhelő jelzálogszerződés” elnevezésű jelzálogszerződés alapján zálogjog került alapításra 69.693,31 CHF és járulékai erejéig a Kaposvár belterület [REDACTED] hrszám ([REDACTED]) alatti ingatlanra, valamint a [REDACTED] belterület [REDACTED] hrszám ([REDACTED]) alatti ingatlanra.
- [5] Az alperes jogelődje kérésére dr. Honti Katalin Csilla, mint dr. Fodor Mária budapesti közjegyző helyettese
- a 2008. évi szerződést a 11 [REDACTED] 5/2011. számú nyilatkozatában; míg
  - a 2010. évi szerződést a 11 [REDACTED] 6/2011. számú nyilatkozatában
2011. november hó 7. napján felmondta.
- [6] Ezt követően, 9, illetve 10 év elteltével, a 2020. és a 2021. években az alperesi jogelőd még, illetve részben már az alperes mindkét szerződés vonatkozásában, mindhárom adós ellen kérte a végrehajtási záradékok kiállítását.
- [7] Az INTRUM Hitel Zrt. (korábbi nevén: AEGON Magyarország Hitel Zrt.) időközben, 2020. szeptember hó 30. napján beolvadt az INTRUM JUSTITIA Követeléskezelő Zrt.-be (Cg. 01-10-044857, székhely: 1138 Budapest, Váci út 144-150.), mint jogutód átvevő társaságba oly módon, hogy az átvevő társaság és az INTRUM Hitel Zrt. (Cg. 01-10-045485, székhely: 1138 Budapest, Váci út 144-150.), mint beolvadó társaság egyidejűleg egyesült az átvevő társasággal. Az átvevő társaság elnevezése a beolvadást követően megváltozott, az új elnevezése INTRUM Zrt. lett, jelen per alperese azzal, hogy az átvevő társaság székhelye és cégformája a beolvadást követően is változatlan maradt, és a beolvadó társaság általános jogutódja lett.
- [8] Még az alperes jogelődje, az INTRUM Hitel Zrt. (korábbi nevén: AEGON Magyarország Hitel Zrt.) a 2008-as szerződés alapján 2020. július hó 15. napján terjesztett elő a felperesek vonatkozásában végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmeket, mely kérelmek alapján elsőként az I. r. felperes vonatkozásában dr. Csillag Attila kaposvári közjegyző állította ki a záradékot ugyanezen a napon a 43 [REDACTED] /2020/4. számon, majd másodikként 2020. szeptember hó 8. napján a II. r. felperes vonatkozásában szintén dr. Csillag Attila kaposvári közjegyző a 43 [REDACTED] /2020/4. számon, míg végül harmadikként 2020. szeptember hó 9. napján a III. r. felperes vonatkozásában dr. Kultsár Kinga Judit kaposvári közjegyző a 43 [REDACTED] /2020. számon.
- [9] Jogutódként immár jelen per alperese, az INTRUM Zrt. a 2010-es szerződés vonatkozásában 2021. februárjában terjesztett elő végrehajtási záradék kibocsátása iránti kérelmeket mindhárom felperes vonatkozásában, mely kérelmek alapján dr. Greschner Aliz kaposvári közjegyző 2021. február hó 16. napjával állította ki a végrehajtási záradékokat: az I. r. felperes vonatkozásában a 43 [REDACTED] /2021. számon, a II. r. felperes vonatkozásában a 43 [REDACTED] /2021. számon, míg a III. r. felperes vonatkozásában a 43 [REDACTED] /2021. számon.
- [10] A fenti záradékok alapján megindult végrehajtások foganatosítását az adós felperesek ellen dr. Tormási Anita kaposvári önálló bírósági végrehajtó végrehajtói irodája az érkezésük sorrendjében kezdte meg. A végrehajtási ügyek dr. Tormási Anita végrehajtó előtt a 2008-as szerződés vonatkozásában az I. r. felperessel szemben a 043 [REDACTED] /2020., a II. r. felperessel szemben a 043 [REDACTED] /2020., míg a III. r. felperessel szemben a 043 [REDACTED] /2020. végrehajtói ügyszámokon kerültek folyamatba. A 2010-es szerződés vonatkozásában pedig az I. r. felperessel szemben a 043 [REDACTED] /2021., a II. r. felperessel szemben a 043 [REDACTED] /2021. míg a

III. r. felperessel szemben a 043 [REDACTED]/2021. végrehajtói ügyszámok alatt kerültek folyamatba a végrehajtási eljárások.

- [11] A végrehajtó és a Kaposvári Járásbíróság felé is ezt követően az adós felperesek részéről megtörtént az 1994. évi LIII. törvény 41. és 57. §-ára alapítva mind a 6 végrehajtási eljárás vonatkozásában az elévülések bejelentése. A Kaposvári Járásbíróság mind a 6 esetben fel is hívta a végrehajtást kérőt a Vht. 41. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozattételre. A végrehajtást kérő az elévülés tényét egyik esetben sem ismerte el, és úgy nyilatkozott, hogy a kölcsönszerződéseket és a felmondásokat érvényesnek tekinti.
- [12] A Kaposvári Járásbíróság az ügyintézés sorrendjében meghozott végzéseiben ezt követően megállapította valamennyi esetben, hogy a Vht. 41. § (5) bekezdése alapján mindhárom adós (I-III. r. felperesek) az ellenük mind a 2008. évi, mind a 2010. évi szerződések vonatkozásában megindított végrehajtási eljárások megszüntetése iránt pert indíthatnak a Kaposvári Járásbíróságon.
- [13] Az I. r. felperes vonatkozásában a 2008-as szerződés alapján ellene indult végrehajtás kapcsán az 1501 [REDACTED]/2021/4. szám alatt 2021. március hó 22. napján került sor az INTRUM Hitel Zrt. és az INTRUM Zrt. közötti jogutódlás megállapítására, míg ezt megelőzően, már az 1501 [REDACTED]/2020/5. szám alatt 2021. január hó 25. napján a végrehajtás megszüntetése iránti kérelem elutasítására. A II. r. felperes vonatkozásában a 2008-as szerződés alapján ellene indult végrehajtás kapcsán az 1501 [REDACTED]/2021/4. szám alatt 2021. március hó 22. napján került sor szintén az INTRUM Hitel Zrt. és az INTRUM Zrt. közötti jogutódlás megállapítására, míg ezt megelőzően már az 1501 [REDACTED]/2020/5. szám alatt 2021. január hó 26. napján a végrehajtás megszüntetése iránti kérelem elutasítására. A III. r. felperes vonatkozásában a 2008-as szerződés alapján ellene indult végrehajtás kapcsán ugyanakkor az 1501 [REDACTED]/2021/5. szám alatt 2021. március hó 29. napján került sor a végrehajtás megszüntetése iránti kérelem elutasítására.
- [14] Az I. r. felperes vonatkozásában a 2010-es szerződés alapján ellene indult végrehajtás kapcsán az 1501 [REDACTED]/2021/9. szám alatt 2021. június hó 22. napján került sor a végrehajtás megszüntetése iránti kérelem elutasítására, a II. r. felperes vonatkozásában ugyanezen szerződés alapján indult végrehajtás vonatkozásában az 1501 [REDACTED]/2021/11. szám alatt 2021. július hó 14. napján, míg a III. r. felperes vonatkozásában az ugyancsak a 2010-es szerződés kapcsán ellene indult végrehajtás vonatkozásában az 1501 [REDACTED]/2021/5. szám alatt 2021. március hó 29. napján már elutasításra került az előterjesztett végrehajtás megszüntetése iránti kérelem.
- [15] A felperesek eredetileg még a perben 2021. február hó 24. napján a 14.P.20.187/2021. ügyszám alatt előterjesztett, de később a peres eljárás során még többször megváltoztatott, kiterjesztett – kezdetben még csak két felperes, az I. és a II. r. felperesek által a 2008-as szerződések alapján indított, majd engedélyezett perbelépéssel történő keresetkiterjesztés folytán a III. r. felperes részvételével folytatódó, és immár valamennyi felperes vonatkozásában a 2008-as és a 2010-ben kötött szerződésekre is kiterjedő - kereseti kérelmeikben a fenti előzményeket követően a dr. Tormási Anita kaposvári önálló bírósági végrehajtó végrehajtói irodája előtt a 043 [REDACTED]/2020., a 043 [REDACTED]/2020., a 043 [REDACTED]/2020., a 043 [REDACTED]/2021., a 043 [REDACTED]/2021. és a 043 [REDACTED]/2021. számok alatt ellenük folyamatban lévő fenti végrehajtások megszüntetését kérték, valamint kérték azt is, hogy a bíróság a perrel felmerült felperesi költségek megfizetésére is az alperest kötelezze.

- [16] A kereseti kérelem előterjesztésével egyidejűleg a felperesek kérték a per tárgyát képező végrehajtások felfüggesztését is a vagyoni és személyiségi jogaik megóvása érdekében. Előadták e körben, hogy az elévült követelés alapján folytatott végrehajtási eljárások során elveszíthetik a vagyontárgyaik – különösen a lakhatásukat szolgáló ingatlanok – tulajdonjogát, amely visszafordíthatatlan eseménykárként jelentkezne. A bíróság pedig a Polgári Perrendtartásról szóló módosított 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 534. §-a alapján a végrehajtásokat a Kaposváron, 2021. július hó 28. napján kelt, előzetesen végrehajthatóvá nyilvánított 36. sorszám alatti végzésével jelen peres eljárás jogerős befejezéséig fel is függesztette.
- [17] A felperesek a kereseti kérelmeik indokolásaként az eljárás első szakaszában előadták, hogy a kereseti kérelmeik előterjesztését megelőzően a végrehajtási eljárásokban, mint adósok kérelmeket terjesztettek elő a fentiek szerint a végrehajtások megszüntetése iránt arra hivatkozással, hogy a végrehajtási jogok elévültek, azonban jelen per alperese, mint – jogutód - végrehajtást kérő a végrehajtások megszüntetéséhez nem járult hozzá és úgy nyilatkozott, hogy a kölcsönszerződéseket és a felmondásokat is érvényesnek tekinti. Ezért a végrehajtó arról tájékoztatta ezt követően jelen per felpereseit, mint adósokat, hogy a végrehajtások megszüntetése iránt pert indíthatnak. És a fenti előzmények után terjesztették elő a fentiek szerinti kereseteiket, megváltoztatott, kiterjesztett keresetüket a felperesek az alperes ellen, melyben a végrehajtások megszüntetését szintén arra hivatkozással kérték, hogy a végrehajtási jogok elévültek, mivel a végrehajtások 2020-ban, illetve 2021-ben történt elrendelését megelőzően több mint öt év telt el úgy, hogy a perrel érintett kölcsönszerződések felmondás folytán történt esedékessé válása ellenére a végrehajtások elrendelését az alperesi jogelőd nem kérte, az elévülést megszakító végrehajtási cselekmény pedig egyik felperes vonatkozásában egyik ügyet érintően sem történt.
- [18] A peres eljárás során az akkori alperesi képviselő még az eredeti keresettel szemben az írásbeli ellenkérelmét a 46. sorszám alatt KR-érkezés szerint 2021. november hó 9. napján terjesztette elő, amelyben kérte a felperesi keresetek elutasítását arra hivatkozással, hogy a perrel érintett jogutód alperesi követelések, illetve az azokat biztosító végrehajtási jogok nem évültek el, valamint arra hivatkozással is, hogy a Kúria időközben meghozott 4/2021. számú jogegységi határozata értelmében a perrel érintett szerződéses jogviszonyokban közölt felmondásai az alperesi jogelődnek érvénytelenek, mivel a felmondások előtt az adós felpereseknek a tartozása kisebb összeg volt, mint a DH törvények szerint elszámolt összeg. Az alperesi képviselő a perben 2022. február hó 8. napján megtartott első perfelvételi tárgyaláson az ellenkérelmét akként pontosította tovább, hogy akként nyilatkozott, hogy a perrel érintett felmondások érvénytelenségére történt hivatkozás az alperes részéről a perben másodlagos, arra az esetre került az előterjesztésre, ha a bíróság a perben azt állapítaná meg az elsődleges alperesi hivatkozás ellenére, hogy a felperesekkel szembeni perrel érintett követelések valóban elévültek.
- [19] A bíróság még ezen a perfelvételi tárgyaláson ezt követően a jegyzőkönyvben is rögzítetten tájékoztatta a peres feleket a pervezetés körében arról az általa elfoglalt jogi álláspontonról – utalással a BH2017.10.347. számú eseti döntésben foglaltakra is -, hogy a jelen perben alperesi részről másodlagos ellenkérelemként előterjesztett felmondás érvénytelenségére, tartalma szerint a felmondás jogellenességére történő hivatkozás külön perben megállapítás iránti keresetként vizsgálható csak. Jelen perben ugyanis nem adottak a megállapítás feltételei fennálltának vizsgálati lehetőségei, valamint a felmondás esetleges érvénytelenségének, jogellenességének a jogkövetkezményei sem vonhatók le teljes-körűen a felperesek által megindított jelen, végrehajtás megszüntetése iránti perben.

- [20] Az alperesi képviselő a fenti tájékoztatásban foglaltak alapján kérte a bíróságtól a tárgyalás elhalasztását, határidő engedélyezését a fenti tárgyban a külön peres eljárás megindítása tényének igazolására – kérve egyben jelen peres eljárás felfüggesztését is a megindítandó külön peres eljárás jogerős befejezéséig -, melyet követően az alperesi képviselő a 66. sorszám alatt mellékletként az iratokhoz a perrel érintett felmondások jogellenességének megállapítása iránt előterjesztett keresetlevél egy példányát be is csatolta. A bíróság a Kaposvári Járásbíróság Polgári Lajstromának adatai alapján ezt követően azt is megállapította, hogy a külön peres eljárás a járásbíróság előtt a 9.P.20.192/2022. ügyszámon került belajstromozásra.
- [21] A felperesi képviselő kérte az első perfelvételi tárgyaláson is már - a nyilatkozatát tartalma szerint elbírálva - az alperesi felfüggesztés iránti kérelem elutasítását hivatkozással arra, hogy az alperes perfelvételi eljárásban tett nyilatkozatai és a külön perben előterjesztendő keresete nem tekinthető másnak, mint annak, hogy elismeri az alperes a végrehajtások alaptalanságát, ezért a keresetnek helyt kell adni, a végrehajtásokat meg kell szüntetni. A felperesi képviselő kifejtette még e körben azt is, hogy álláspontja szerint az alperesi képviselő az általa hivatkozott külön peres eljárást már eddig is megindíthatta volna, nem volt semmi olyan tény, körülmény, ami őt ebben megakadályozta volna. Előadta, hogy továbbra is arra tud hivatkozni csak, hogy amit jelen eljárás során az alperesi oldal csinál, az egyrészt perelhúzó, másrészt pedig a jóhiszemű joggyakorlás követelményével ellentétes. A felperesi álláspont ugyanis az volt, hogy a perrel érintett ügyekkel az alperes 10 évig nem foglalkozott, rá sem nézett ezekre az ügyekre, majd mégis akként határozott, hogy a végrehajtásokat a felperesekkel szemben megindítja. Az ellene a perrel érintett végrehajtások megszüntetése iránt ezt követően megindított jelen perben pedig az alperesi oldal folyamatosan a saját felróható magatartására hivatkozással próbált előnyösebb helyzetbe jutni az adós felperesek rovására, kiforgatva azon jogalkotási, illetve jogalkalmazási eredményeket, amelyek éppen a tisztességtelen szerződéseket kötő pénzügyintézetekkel szemben védelmeznék az adósokat.
- [22] Mivel a bíróság úgy ítélte a perben meg, hogy az alperes által a bíróságnak a pervezetés körében adott fenti tájékoztatását követően, az abban foglaltak értelmében megindított külön peres eljárás, melynek tárgya az alperesnek eredetileg jelen peres eljárás keretei között másodlagos ellenkérelemként érvényesíteni szándékozott igénye külön peres eljárás keretei között történő elbíraltatása, jelen per eldöntése szempontjából előzetes kérdésnek minősül, ugyanis jelen peres eljárást érdemben befejezni anélkül nem lehet, hogy ezen alperesi igény jogerős elbírálására ne kerüljön sor. A bíróság ezért a 68. sorszám alatt meghozott, Kaposváron, 2022. március hó 26. napján kelt végzésével a Pp. 123. § (1), (2) bekezdései alapján jelen eljárás felfüggesztéséről határozott a 9.P.20.192/2022. ügyszámon megindított külön peres eljárás jogerős befejezéséig.
- [23] A Kaposvári Járásbíróság előtt a fenti 9.P.20.192/2022. ügyszám alatti peres eljárásban azonban a bíróság a 13. sorszám alatti, Kaposváron, 2022. június hó 20. napján kelt, 2022. július hó 9. napján jogerőre emelkedett végzésével a keresetlevelet visszautasította, mivel azon per felpereseként jelen per alperese a bíróság hiánypótlási felhívásában foglaltaknak nem tett eleget, a felmondás „érvénytelenségének” megállapítása iránt előterjesztett kereseti kérelme, keresetlevele hiányait nem pótolta.
- [24] A fenti előzményeket követően, a felfüggesztés hatályának a megszűnése után a jelen ügyszám alatt folytatódó eljárásban az alperes új jogi képviselője útján felhívásra a 3. sorszám alatt 2022. november hó 21. napján terjesztett elő részletes előkészítő iratot, melyet felhívásra ezt követően, 2022. december hó 7. napján az 5. sorszám alatt pontosított. A pontosított

írásbeli ellenkérelmében pedig az alperes az eljárás ezen második szakaszában akként nyilatkozott, hogy a korábbi alperesi jogi képviselő által előterjesztett eredeti ellenkérelem 8. oldalán a 26. pontban található azon hivatkozást, mely szerint az alperesi jogelőd által közölt felmondás jogellenes volt, az alperes a továbbiakban nem tartja fenn. Egyebekben, az írásbeli ellenkérelem további részeit illetően azonban az alperes az eljárás ezen szakaszában is fenntartotta az eredeti ellenkérelmet is, melyben alperesi részről a felperesi elévülésre alapozott kereseti kérelem vonatkozásában arra történt hivatkozás, hogy a perrel érintett végrehajtási jogok a felperesek vonatkozásában nem évültek el. Az alperes e körben az eljárás első szakaszában arra hivatkozott, hogy a DH törvények szerinti elszámolási időszakban az elévülési idő nyugvását törvény állapította meg. A felperesek pedig a végrehajtó felé megküldött megoldáskérő levelükben a tartozást elismerték, csak arra részletfizetési kedvezményt kértek. Az alperes előadta, hogy az rPtk. a szerződés szabályai között szól az elévülésről. Az elévülési (jogvesztő) határidő a követelés bíróság előtti érvényesítésére vonatkozik. Olyan esetekben, amikor a jogszabályban előírt határidő követelés érvényesítésére vonatkozik, akkor ez azt jelenti, hogy az előírt határidőn belül bírósági úton kell a követelést érvényesíteni. Az időmúlás joghatása ugyanis éppen az, hogy a határidő leteltét követően a követelést bírósági úton nem lehet érvényesíteni. Az elévülés joghatásaként rögzíti az rPtk., hogy az elévült követelést bírósági úton nem lehet érvényesíteni. Másként fogalmazva: a követeléseket az elévülési idő alatt lehet bírósági úton érvényesíteni. Minden olyan esetben ezért, amikor a követelés érvényesítésére a jogszabály elévülési határidőt ír elő – akár az általános, 5 éves elévülési időt, akár különös elévülési határidőket –, szükségtelen és értelmetlen is a bírósági igényérvényesítéshez további, újabb határidőt külön meghatározni. Ha a törvény mégis külön rendelkezik arról, hogy a jogosult igényét – az elévülési időn belül – „haladéktalanul”, vagy „a körülmények által lehetővé tett legrövidebb időn belül” köteles bíróság előtt érvényesíteni, akkor ezt azért teszi, mert a késlekedéshez más jellegű szankciót kíván fűzni. Az alperes arra hivatkozott még, hogy az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik. Az elévülés pedig nyugszik akkor, ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, mely nyugovás addig tart, amíg a jogosult a követelését a bíróság előtt menthető okból nem érvényesíti. A Kúria általános elvi élel mondta ki, hogy az elévülés nyugvásának megszűnte szempontjából annak van jelentősége, hogy a sérelmet szenvedett mikor került minden tekintetben a követelése érvényesíthetőségének helyzetébe, mikor jutott teljes-körüen az igényérvényesítéshez szükséges információk birtokába. A jogsérelem fennálltáról való tudomásszerzés az akadály megszűnése szempontjából nem elegendő, ugyanis ez csak akkor állapítható meg a nyugovás megszűnésének hatályával, ha a jogosult mind objektíve, mind szubjektíve a követelése érvényesíthetősége helyzetébe kerül. A bíróság előtti igényérvényesítés szempontjából pedig menthető okot nem csupán az jelent, ha a jogosult valamely menthető akadály miatt a jogsérelmét nem ismerheti fel, hanem az is, ha a jogsérelem felismerése és közlése után a felek között a jogsérelem rendezése érdekében komoly egyezségi tárgyalások folynak, vagy pedig a kötelezett olyan magatartást tanúsít, amelynek alapján a jogosult alapos okkal bízhat abban, hogy a kötelezett a követelésnek önként (állami kényszer nélkül) eleget kíván tenni. A jogosultnak a bírósági perlésre szorítása ugyanis nem lehet öncélú, az elévülésnek nem az a rendeltetése, hogy a jogosultat olyankor is perlésre kényszerítse, amikor egyébként a békés elintézés lehetősége ténylegesen fennáll. Nyugszik az elévülés a jogosult részéről a kötelezettnek a teljesítésre adott halasztás ideje alatt is. Megtagadhatja továbbá a teljesítést a mögöttesen felelős személy is a főkötelezettől való behajthatatlanság megállapításáig. Az elévülés nyugvásának jogkövetkezményét illetően az új Ptk. alperesi álláspont szerint lényegét tekintve visszatért az rPtk. 326. § (2) bekezdése szerinti megoldáshoz. A Kúria elvi határozatban fejtette ki, hogy az elévülés nyugvása esetén a menthető ok megszűnésétől számított egy éves, illetve három hónapos

határidő nem elévülési jellegű – nem nyugszik, nem szakítható meg, tehát nem kezdődik újra –, hanem lényegében a bíróság előtti igényérvényesítésnek ez a jogvesztő határideje. Az új Ptk. viszont ettől eltérő megoldást kívánt bevezetni. E szerint az akadály megszűnésétől számított egy éves, illetve három hónapos határidők ugyan nem nyugszanak, azonban e határidők megszakadhatnak (nem jogvesztőek). Az alperes így hivatkozott jelen eljárás során az elévülés nyugvására is, a DH1-es törvény egyértelművé tette ugyanis, hogy az elszámolások alatt az elévülési idő nyugszik. Ez nyilvánvalóan nem is lehetett másként, hiszen ez a törvényhozó kötelező jogi aktusa volt, melynek a pénzügyi intézményeknek kötelező volt eleget tenni, bírságolás terhével. 2014. július hó 18. napján hirdették ki a törvényt, és a DH2-es törvény 9. §-a alapján az elévülés nyugovása legkésőbb 2015. december hó 31. napjáig tartott. Az rPp. 2011-es Kommentárja szerint: „A Ptk. 327. §-ának (2) és (3) bekezdései értelmében az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy utána az elévülés újból megkezdődik. Ha pedig az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.” Az rPtk. 2012-es Kommentárja szerint: „A Vht. 57. § (1) bekezdése szerint a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el, a (4) bekezdés szerint a végrehajtási jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Ilyen cselekmény lehet a bíróságnak, a végrehajtónak a végrehajtás érdekében tett bármilyen intézkedése; a végrehajtást kérőnek a végrehajtás foganatosítására, adott esetben a szünetelő végrehajtás folytatására irányuló kérelme is. Mindezek jelentősége abból fakad, hogy a Ptk. 327. § (3) bekezdésében foglaltak szerint, ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.” Ilyen elévülést megszakító eljárás viszont a peres felek között nem volt, és arra a felperesek sem hivatkoztak, a törvény kiterjesztő értelmezése pedig nem lehetséges. Mindezekben túlmenően az alperes a felfüggesztés hatályának megszűnését követően folytatódó eljárásban a fentieket kiegészítve még arra is hivatkozott e körben, hogy a fent kifejtettek értelmében alperesi álláspont szerint nem került sor jelen végrehajtási eljárásokkal kapcsolatosan olyan végrehajtható határozat kiállítására, melynek értelmében a követelés elévülése helyett a végrehajtási jog elévülését kellene figyelembe venni. Alperesi álláspont szerint a jelen perben eldöntendő jogkérdés az, hogy milyen okiratok minősülnek az rPtk. 327. § (3) bekezdése szerinti „végrehajtható határozatnak”. Sem az rPtk., sem a közjegyzőkről szóló törvény, sem pedig a Vht. nem ad ugyanakkor egyértelmű választ arra, hogy az okiratok mely csoportját kell végrehajtható határozaton érteni. Alperesi álláspont szerint a kérdés vizsgálata során elsősorban a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény rendelkezéseit kell rávetíteni az rPtk. fentiekben hivatkozott rendelkezésére. E szerint végrehajtható a bíróság azon határozata, amellyel szemben a felek már kimerítették valamennyi rendes jogorvoslati lehetőségüket – vagy azzal nem éltek –, tehát jogerőre emelkedett. Kiindulva ezen elvrendszerből kell azt vizsgálni, hogy mely okirati formák esnek egy tekintet alá a bíróság által meghozott, jogerős határozatokkal. A közokiratba foglalt kölcsönszerződés és/vagy tartozás elismerés esetén a jogosultnak lehetősége nyílik a Vht. 23/C. § (1) és (2) bekezdése szerinti feltételek együttes fennállása esetén közvetlen végrehajtás megindítására akként, hogy annak közjegyző általi záradékolását kéri. A közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, a jogosult és a kötelezett nevét, a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, a teljesítés módját és határidejét. Ha a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa. Az alperes álláspontja az, hogy a közjegyzői záradékoltatásra a közjegyzőkről szóló törvény rendelkezései szerint alkalmas közokirat nem minősül a közjegyző határozatának/döntésének, a felet annak záradékoltatására nem kötelezi. A Vht. 23/C. § (1),

(2) bekezdéseiben foglalt feltételek csupán lehetőséget teremtenek a záradék igénylésére, ugyanakkor a jogosultnak továbbra is joga van attól eltekinteni. A kölcsönszerződés közokiratba foglalása nem jelent kötelezettséget a jogosult részéről arra, hogy a követelését egyedi végrehajtásban érvényesítse. Az is megállapítható, hogy önmagában a kölcsön visszafizetésére vonatkozó teljesítési határidő eltelte nem teszi végrehajthatóvá a követelést, ehhez további aktus szükséges, mégpedig a záradék kibocsátása. A záradékkal el nem látott okirat nem „végrehajtható határozat”, hanem csupán „végrehajtandó okirat”, ugyanakkor az rPtk. 327. § (3) bekezdése a végrehajtható határozatokra tartalmaz előírást, a végrehajtandó okitatokra nem ez a rendelkezés, hanem az rPtk. általános elévülési szabályai, a 327. § (1) bekezdésében foglaltak irányadók. Az rPtk. 327. § (3) bekezdésének normaszövege alperesi álláspont szerint nem értelmezhető akként, hogy sem elévülést megszakító eljárás, sem végrehajtható határozat nem feltétele annak, hogy az elévülést csak végrehajtási cselekmények szakítsák meg. Ezen értelmezés mentén a perrel érintett végrehajtások tárgyát képező követelések elévülésének megszakítása tekintetében a végrehajtás elrendeléséig az rPtk. 327. § (1) bekezdése az irányadó, a (3) bekezdés alkalmazásának nincs helye. Mindaddig tehát, amíg joghatályosan közjegyzői záradék nem került kibocsátásra, és annak alapján nincs végrehajtás folyamatban, addig a követelés elévülését kell vizsgálni, vagyis az elévülést nem csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg, hanem ezzel kapcsolatban az rPtk. elévülésre vonatkozó általános szabályai alkalmazandóak. A perrel érintett esetben így az állapítható meg alperesi álláspont szerint, hogy bírósági – vagy azzal egy tekintet alá eső – eljárásban való igényérvényesítés a közvetlen végrehajtás elrendelése érdekében benyújtott végrehajtási kérelem benyújtásáig nem történt, elévülést megszakító eljárás tehát ezen időpontig nem volt folyamatban, ezért az rPtk. 327. § (3) bekezdése nem alkalmazható. Ennek értelmében pedig az rPtk. 327. § (3) bekezdése szerinti első feltétel sem teljesül, valamint alperesi álláspont szerint a második feltétel sem. Annak következtében, hogy az rPtk. 327. § (3) bekezdése által megkövetelt feltételek nem teljesültek, megállapítható, hogy e rendelkezés a perrel érintett esetben nem alkalmazható. Ebből kifolyólag az elévülést nem csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg, hanem az elévülés általános szabályai szerinti megszakító okok. Így nem a végrehajtási jog elévülését, illetve az azt megszakító végrehajtási cselekmények megtörténtét kell vizsgálni, hanem a követelés elévülését, illetve az azt megszakító jogi tények bekövetkeztét. Az rPtk. 327. § (1) bekezdése alapján a követelés teljesítésére irányuló írásbeli felszólítások is megszakítják a követelés elévülését. Jelen ügyben az alperes, illetve az alperesi jogelőd részéről sor került a felperesek felszólítására, amely felszólítások az elévülést megszakították. A felszólítás megtörténte, így az elévülés megszakítása vonatkozásában az alperesi oldal konkrétan a 2015. április hó 24. napján a felperesek részére megküldött elszámoló levélre, mint felszólító levélre hivatkozott, mely a fentiek szerint az elévülést megszakította. Összegzésképpen a fentieknek az alperes azt adta elő, hogy álláspontja szerint a közokirat záradékolhatóságának ténye nem jelenti azt, hogy az az rPtk. értelmében végrehajtható határozat lenne. A Vht. csupán lehetőséget teremt a záradék igénylésére, ugyanakkor a jogosultnak továbbra is joga van attól eltekinteni egy esetleges egyezség megkötése érdekében. A végrehajtási záradékkal el nem látott okirat a fentiekből következően nem végrehajtható határozat, hanem végrehajtható okirat, amelyre az rPtk. fentiekben megjelölt rendelkezése nem terjed ki, ezért csak a követelés elévülése vizsgálható. Amennyiben a közokirat végrehajtható határozatnak minősül is, úgy a végrehajtási cselekmény fogalma tisztázandó, alperesi álláspont szerint pedig a végrehajtás érdekében tett bármely cselekmény megszakítja az elévülést, így a záradék kiállítására irányuló kérelem önmagában is. A bíróságnak pedig mindenekelőtt abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy a követelés elévülésére az rPtk. 327. § (3) bekezdése alkalmazandó-e, avagy az elévülés megszakításának általános szabályai az rPtk. 327. § (1) bekezdése alapján. Ehhez meg kell határozni, hogy mit takar a végrehajtható határozat fogalma az rPtk. 327. § (3) bekezdésében.

Ebben a körben pedig a bírói gyakorlat nem egységes alperesi álláspont szerint, ismeretes olyan eseti döntés is, amely szerint az azonnali végrehajtást biztosító közjegyzői okirat egyben végrehajtható is, így arra az rPtk. 327. § (3) bekezdése alkalmazandó. Tekintettel azonban arra, hogy jelen esetben a fent kifejtettek szerinti alperesi álláspont alapján az rPtk. 327. § (1) bekezdése alkalmazandó, amely szerint az elévülést a felszólítás is megszakítja, jelen esetben nem került sor a követelés elévülésére, így a felperesek által előterjesztett keresetek megalapozatlanok, a felperesek kereseti kérelmei vonatkozásában elutasításnak van helye, valamint ezzel együtt a felperesek alperesi perköltségben történő marasztalásának.

[25] A felperesek az eljárás ezen második szakaszában is fenntartották a kereseti kérelmeiket továbbra is változatlanul. Indokolásul arra hivatkoztak, hogy az alperes által meghivatkozott 2011. évi CLXI. törvény a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról, nem tartalmaz az alperes által írt szöszerkezetben és szemantikai értelemben azonosítható fogalommeghatározást. Az alperes által alkalmazott fogalommeghatározás joglogikai értelmezéssel akár még igaznak is tűnhet, szükséges azonban rögzíteni, hogy az alperesi szövegezés szerint is bírósági határozatról szól a tétel, és nem kontradiktórius eljárás mellőzésével is végrehajthatónak tekinthető közokiratról. Ezt meghaladóan rögzíthető, hogy már az alperes kérdésfelvetése is hibás felperesi álláspont szerint, ellentétes az irányadó jogi tényekkel. A Vht. ugyanis egyértelműen a végrehajtható határozatokkal egy sorban rendeli kezelni az okiraton alapuló végrehajtás kérdését is. A Vht. 13. § (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy a végrehajtható okiratot akkor lehet kiállítani, ha a végrehajtandó határozat kötelezést (marasztalást) tartalmaz, jogerős, végleges vagy előzetesen végrehajtható, valamint az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság határozata további jogorvoslattal nem támadható, és a teljesítési határidő letelt. Az (5) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy az (1) bekezdésben foglalt feltételek az okiraton alapuló követelés végrehajtására megfelelően irányadók. A Vht. pedig az rPtk.-hoz képest *lex specialis*, a „*lex specialis derogat legi generali*” elv alapján pedig a végrehajtható határozatok kifejezés alatt a közvetlen végrehajtás tulajdonságát bíró okiratokat is érteni kell. Az alperes hosszas fejtegetése tehát a „végrehajtható határozat” rPtk.-beli és végrehajtási jogi különbözőségének értelmezését tekintve azon alapul, hogy az alperes nem vette figyelembe a Vht. 13. § (5) bekezdését, így téves jogalkalmazás miatt az alperes érvelése szükségszerűen hibás. Mivel így a hivatkozott jogszabályok által egyértelműen tisztázott a „végrehajtható határozat” kifejezés értelmezése körében az alperes által vázolt polémia, nyilvánvaló, hogy az rPtk. 327. § (1) bekezdése alkalmazásának nem lehet helye a közokiraton alapuló ügyletek esetén sem. A felperes hivatkozott arra, hogy az alperes jelen eljárásban kifejtett fenti álláspontja tulajdonképpen a precedens intézményével vitázik, és nem a felperesi oldallal. A Kúria jelen jogvita tárgyát illető gyakorlata ugyanis egyértelmű, következetes és határozott a tekintetben, hogy az a közokirat, amelybe foglalt ügyletből származó követelés igényállapotba (vagy felmondásra) került, kontradiktórius eljárás mellőzésével, tehát a jogosultnak kedvező feltételek szerint a végrehajtható bírósági határozatokra jellemző módon a jogosult egyoldalú hatalmasságával, azaz kizárólag a jogosult egyoldalú elhatározásán alapuló időben végrehajtás alá vonható. Mindezek alapján pedig megállapítható az, hogy a felperesek jelen perrel érintett kereseti kérelmei megalapozottak az alperessel szemben, mivel az alperesi jogelőd, illetve részben már az alperes a perrel érintett szerződések vonatkozásában a 2008. április hó 25. napi (2008-as szerződés), illetve a 2010. május hó 10. napi (2010-es szerződés) tartozás-elismeréseket, valamint a 2011. november hó 8. napi (2008-as szerződés), illetve a 2011. november hó 7. napi (2010-es szerződés) felmondásokat követően a végrehajtás tárgyában intézkedéseket 2020-ban, illetve 2021-ben tett csak, így a végrehajtási jogok a felperesek vonatkozásában elévültek, ezért a felperesi keresetek vonatkozásában továbbra is a kereseteknek történő helyt adásának van helye.

- [26] *A felperesek kereseti kérelmei az alábbiak szerint megalapozottak.*
- [27] A Polgári Perrendtartásról szóló módosított 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 528. § (2) bekezdés a) pontja értelmében az adós keresettel kérheti a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és az azzal egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetését vagy korlátozását, ha a végrehajtani kívánt követelés, illetve a végrehajtási jog elévült.
- [28] Az 529. § értelmében a pert csak akkor lehet megindítani, ha a végrehajtás megszüntetésére vagy korlátozására a perben közölni kívánt okból a bírósági végrehajtásról szóló törvény szerint a bírósági végrehajtási eljárás keretében nincs lehetőség.
- [29] A bírósági végrehajtásról szóló módosított 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 41. § (1) bekezdése értelmében, ha az adós okirattal valószínűsítette, hogy a követelés alaptalan, azt már teljesítették, vagy egyébként megszűnt, vagy arra hivatkozik, hogy a követelés, illetve a végrehajtási jog elévült, a végrehajtó a bizonyítékra utalva felhívja a végrehajtást kérőt, hogy 15 napon belül nyilatkozzon a követelés fennállásáról. Az (5) bekezdés értelmében pedig, ha a végrehajtást kérő az adós (1) bekezdés szerinti állítását nem ismerte el, az adós végrehajtás megszüntetése (korlátozása) iránt pert indíthat.
- [30] A bíróság a fenti körben azt állapította meg, hogy a felperesek részéről megvalósultak a jelen, végrehajtás megszüntetése iránti per megindításának a feltételei, hiszen a perrel érintett, a 2008-as és a 2010-es kölcsönszerződéseken alapuló, a szerződések alapján a felperesi adósokat terhelő tartozások vonatkozásában közokiratban általuk tett elismerő nyilatkozatok tekintetében megtörtént az okiratoknak a szerződések szintén közokiratban történt felmondását követő végrehajtási záradékkal történő ellátása a tényállási részben rögzítettek szerint. Azt is megállapította a bíróság a fentiek alapján, hogy a záradékok alapján megindult perrel érintett végrehajtások tekintetében helye volt olyan értelemben is a perindításnak, hogy az adós felperesi oldal a perrel érintett, úgynevezett végrehajtási záradékkal indult végrehajtásokban hivatkozott először arra, hogy a követelések vonatkozásában a végrehajtási jog elévült, azonban a követelések jogosultjaként az alperesi jogelőd, illetve részben már az alperes ennek tényét nem ismerte el. Ezért a felperesek tájékoztatása a fentiek alapján a tényállási részben rögzítettek szerint valóban meg is történt ezen szakaszban a perindítás lehetőségéről, mely lehetőséggel a felperesek éltek is.
- [31] A Vht. 57. § (1) bekezdése értelmében a végrehajtási jog a végrehajtandó követeléssel együtt évül el. A (2) bekezdés értelmében a végrehajtási jog elévülését általában kérelemre kell figyelembe venni, hivatalból akkor vehető figyelembe, ha az alapjául szolgáló követelés elévülését is hivatalból kell figyelembe venni. A (4) bekezdés értelmében pedig a végrehajtási jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja.
- [32] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (új Ptk.) hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 1. § a) pontja értelmében jelen perben a jogvita elbírálása szempontjából irányadó Polgári Törvénykönyvről szóló módosított 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk./rPtk.) 324. § (1) bekezdése értelmében a követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik. A (2) bekezdés értelmében pedig a főkövetelés elévülésével az attól függő mellékkövetelések is elévülnek.

- [33] A régi Ptk. 326. § (1) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé válik.
- [34] A régi Ptk. 327. § (1) bekezdése értelmében a követelés teljesítésre irányuló írásbeli felszólítás, a követelés bírósági úton való érvényesítése, továbbá megegyezéssel módosítása – ideértve az egyezéget is –, végül a tartozásnak a kötelezett részéről való elismerése megszakítja az elévülést. A (2) bekezdés értelmében az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülést megszakító eljárás jogerős befejezése után az elévülés újból megkezdődik. A (3) bekezdés értelmében pedig, ha az elévülést megszakító eljárás során *végrehajtható határozatot* hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.
- [35] A bíróságnak a felperesi kereset és az alperesi ellenkérelem tartalma alapján valóban abban a kérdésben kellett ezt követően állást foglalnia a perben, hogy a perrel érintett végrehajtások tekintetében a követelések elévülésére az rPtk. 327. § (1) bekezdését kell-e alkalmazni az elévülés megszakadásának, illetve nyugovásának általános szabályaival, vagy az rPtk. 327. § (3) bekezdése az alkalmazandó. Ehhez pedig valóban állást kellett foglalnia a bíróságnak abban a kérdésben is, hogy mit takar a végrehajtható határozat fogalma az rPtk. 327. § (3) bekezdésében, arra is figyelemmel, hogy a fentiek szerint e körben a peres felek perben elfoglalt jogi álláspontja egymástól eltérő volt.
- [36] A bíróság e fenti körben azt állapította meg – osztva e körben a felperesi jogi álláspontot –, hogy a Vht. 13. § (1) bekezdése kimondja azt, hogy a *végrehajtható okiratot* akkor lehet kiállítani, ha a végrehajtandó határozat
- a) kötelezést (marasztalást) tartalmaz,
  - b) jogerős, végleges vagy előzetesen végrehajtható, valamint az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság határozata további jogorvoslással nem támadható, és
  - c) a teljesítési határidő letelt.
- Az (5) bekezdés pedig akként rendelkezik, hogy *az (1) bekezdésben foglalt feltételek az okiraton alapuló követelés végrehajtására megfelelően irányadók*. Ezen speciális törvényi rendelkezés alapján megállapíthatóan pedig a végrehajtható határozatok kifejezés alatt a közvetlen végrehajtás tulajdonságával bíró okiratokat is érteni kell. A bíróság hivatalos tudomása szerint is ugyanis állandóan követett az a precedensképes határozatokban is tükröződő gyakorlata a bíróságoknak, miszerint: „Az a jogosult, akinek közjegyzői okiratba foglalt végrehajtható követelése van a kötelezettel szemben, a végrehajtás szempontjából ugyanolyan helyzetbe kerül, mint az a jogosult, aki – például peres eljárás eredményeként – rendelkezik végrehajtható határozattal. Az előbb kifejtettekkel ellentétes értelmezés arra vezetne, hogy a végrehajtási záradékolást követően sem a végrehajtási cselekmények szakíthatnák meg a végrehajtási jog elévülését, hanem az 1959-es Ptk. 327. § (1) bekezdésében felsorolt jogcselekmények, így a végrehajtási jog elévülését a végrehajtási záradék (a végrehajtható okirat) kibocsátását követően továbbra is megszakítaná például az írásbeli felszólítás. A másodfokú bíróság ebben félreértette az eseti döntésekben foglaltakat, amelyeket a Kúria továbbra is fenntart és követendőnek tekint. A végrehajtandó követelést tartalmazó közjegyzői okirat végrehajtási záradékolása útján a (közvetlen) végrehajtás elrendelhető. Ebben az esetben nem tűnik indokoltnak, hogy a jogosult a közvetlen végrehajtás elrendelése helyett ugyanarra a követelésre ugyanazon kötelezett ellen marasztalás iránti pert kezdeményezzen. A perindítás szükségtelen, mert a jogosult ugyanazon joghatásokat nemperes eljárás során is elérheti, azaz feleslegesen veszi igénybe a bírósági intézményrendszert. Az iratanyagban fellelhető két közjegyzői okirat tartalmaz utalást arra, hogy végrehajtási záradékolás útján lehetőség van a közjegyzői okiratokban foglaltak

bírósági végrehajtására. Ez a lehetőség az alperes előtt is ismert volt, hiszen utóbb kezdeményezte is a közvetlen végrehajtások elrendelését a felperes ellen, viszont ezt az elévülési időn túl tette meg. A jelen határozatban, valamint a már említett számú kúriai eseti döntésekben kifejtetteknek megfelelően az alperesnek az elévülési időn belül kellett volna a közvetlen végrehajtás lehetőségével élnie, nem írásbeli felszólítást küldenie a felperesnek”. (a Kúria Pfv.20.910/2020/8. számú precedensképes határozata)

- [37] A bíróság így – továbbra is osztva a perben az e körbeni felperesi jogi álláspontot – azt állapította meg, hogy a végrehajtási záradékkal ellátható és ezáltal végrehajthatóvá váló okirat – jogi jellemzőit tekintve - azonosságot mutat a perben keletkező jogerős ítéletekkel. Kimondható így, hogy az rPtk. 327. § (3) bekezdésében foglalt terminus: „végrehajtható okirat” és az ezzel azonos Vht. 13. § szerinti „végrehajtandó határozat” azonos jelentéstartalommal bírnak. A precedens megfelelő alkalmazásával pedig jelen peres eljárást illetően az állapítható meg, hogy az alperes által az ellenkérelemben hivatkozott perindítást megelőző alperesi jogelőd, illetve alperesi cselekmények elégtelenek voltak az elévülés megszakítására, figyelemmel arra a tényre, hogy az alperesi jogelőd, illetve az alperes mindvégig rendelkezett egy végrehajtható határozattal egy tekintet alá eső okirattal.
- [38] A bíróság a régi Ptk. fentiekben már meghivatkozott 324. § (1) bekezdése alapján állapította meg a perben azt, hogy a jelen végrehajtások alapját képező kölcsönkövetelések öt év alatt elévülnek, a 327. § (3) bekezdése alapján pedig a fent kifejtettek értelmében azt, hogy a jelen perrel érintett követelések elévülését csak a végrehajtási cselekmények lettek volna képesek megszakítani. Azonban az alperesi jogelőd, illetve részben már az alperes a perrel érintett szerződések vonatkozásában a 2008. április hó 25. napi (2008-as szerződés), illetve a 2010. május hó 10. napi (2010-es szerződés) tartozás-elismeréseket, valamint a 2011. november hó 8. napi (2008-as szerződés), illetve a 2011. november hó 7. napi (2010-es szerződés) felmondásokat követően a végrehajtás tárgyában intézkedéseket a tényállási részben is már megállapítottak szerint bőven 5 év elteltével, 2020-ban, illetve 2021-ben tettek csak, így a végrehajtási jogok a felperesek vonatkozásában erre az időszakra már elévültek, ezért a felperesi keresetek vonatkozásában a kereseteknek történő helyt adásának van helye: a perrel érintett végrehajtások megszüntetésének, a rendelkező részben foglaltak szerint.
- [39] Tekintettel arra, hogy a jogutód alperes a perben pervesztesnek tekinthető, mivel a követelések vonatkozásában a végrehajtási jogokat a jogelődjével együtt hagyta elévülni, a végrehajtó megkeresésére pedig az elévült követelésekről akként nyilatkozott, hogy azok még jelenleg is fennállnak, így az eredetileg jogos igények az elévülésükre tekintettel bírósági végrehajtás által már érvényesíthetlenné váltak. Sőt, a felperesek ellen a fentiekben már részletezettek szerint még külön peres eljárás is indított az alperes, mely eljárásban aztán a hiánypótlási felhívásnak nem tett eleget, a keresetlevél későbbi visszautasításra ezért került sor. Így a perköltség megfizetésére a bíróság a Pp. 82. § (1), (2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a fentiek értelmében. A perköltség körében pedig figyelembe a bíróság a felperesi oldalon eljáró jogi képviselő munkadíját vette, azt a módosított 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint megállapítva azzal, hogy az ügyvéd munkadíját a felperesi részről e körben a 9. sorszám alatti beadványban előadottak, az általa megjelöltek szerinti összegben állapította meg a rendelkező részben foglaltak szerint. A per tárgyát ugyanis három felperes vonatkozásában két alapul fekvő szerződés alapján megindított összesen hat végrehajtási eljárás képezte, megállapítható volt az eljárásnak a bonyolultsága és munkaigényessége is. [REDACTED]

[40] Ezen túlmenően a felperesek személyes költségfeljegyzési joga folytán feljegyzésre került 4.500.000 Forint eljárási illetéknek a megfizetésére is kötelezte még a bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint az alperest a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján, szintén pervesztessége folytán.

[41] Az ügyben eljáró dr. Tormási Anita kaposvári önálló bírósági végrehajtó az iratok betérjesztésével egyidejűleg kérte, hogy a bíróság

- a 043.V.177/2021. számú végrehajtás vonatkozásában 30.568 Forint munkadíjat, 15.284 Forint költségátalányt, 1.500 Forint készkiadást, valamint 365.772 Forint behajtási jutalékot és 44.135 Forint, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara részére járó költségátalányt, összesen 457.259 Forintot állapítson meg,
- a 043.V.178/2021. számú végrehajtás vonatkozásában 18.173 Forint munkadíjat, 367.348 Forint behajtási jutalékot, 44.135 Forint, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara részére járó költségátalányt, összesen 429.656 Forintot állapítson meg,
- a 043.V.179/2021. számú végrehajtás vonatkozásában 30.568 Forint munkadíjat, 367.272 Forint behajtási jutalékot, és 44.136 Forint, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara részére járó költségátalányt, összesen 441.976 Forintot állapítson meg,
- a 043.V.819/2021. számú végrehajtás vonatkozásában 7.315 Forint munkadíjat, 23.051 Forint behajtási jutalékot, összesen 30.366 Forintot állapítson meg,
- a 043.V. 820/2021. számú végrehajtás vonatkozásában 102.413 Forint munkadíjat, 51.207 Forint költségátalányt, 3.500 Forint készkiadást, 1.540.000 Forint behajtási jutalékot, és 230.701 Forint, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara részére járó költségátalányt, összesen 1.927.821 Forintot állapítson meg,
- míg a 043.V.821/2021. számú végrehajtási eljárás vonatkozásában 3.000 Forint munkadíjat, 1.541.801 Forint behajtási jutalékot, és 230.701 Forint, a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara részére járó költségátalányt, összesen 1.775.502 Forintot állapítson meg.

A bíróság a bírósági végrehajtói díjszabásról szóló módosított 35/2015. (XI. 10.) IM rendelet 7. § (1) bekezdése, valamint 8. § (1) bekezdése alapján a végrehajtási ügyértékhez igazodóan állapított meg munkadíjat a végrehajtó részére az általa kért 30.568+18.173+30.568+7.315+102.413+3.000 Forint, összesen így 192.037 Forint összegben, valamint szintén a rendelet szerint állapított meg költségátalányt is a kért 15.284+51.207 Forint, összesen így 66.491 Forint összegben, és készkiadást is a kért 1.500+3.500 Forint, összesen így 5.000 Forint összegben, és ezen összegek, összesen a rendelkező részben foglaltak szerinti 263.528 Forint megfizetésére az alperest a Pp. 537. §-a szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

[42] A bíróság a behajtási jutalék megfizetésére irányuló végrehajtói kérelmet ugyanakkor megalapozatlannak találta valamennyi perrel érintett végrehajtás tekintetében arra figyelemmel, hogy a fenti IM rendelet 14. §-a akként rendelkezik, hogy „ha a végrehajtási eljárás teljesen vagy részben eredményes, a végrehajtót behajtási jutalék illeti meg”, jelen végrehajtási eljárás pedig a fentiekben már részletezettek értelmében részben volt csak

eredményes, annyiban, hogy a végrehajtási iratok tartalma szerint az adós felperesektől voltak is le a perrel érintett végrehajtások alapjait képező tartozások törlesztésére a végrehajtások felfüggesztését megelőzően végrehajtói letiltás útján összegeket, azonban a végrehajtó az iratok betérjesztését követően felhívásra előterjesztett díjjegyzékeiben e körben konkrét adatokat nem közölt, a díjjegyzékekben csak a teljes behajtás esetén járó jutalék-összegeket tüntette fel. E körben így díjmegállapításra már csak erre figyelemmel sem tudott sor kerülni. A bírósági végrehajtási eljárásban felszámítandó általános költségátalány megfizetésének szabályairól szóló 8/2001. (IV. 27.) IM rendelet 1. § szerint az önálló bírósági végrehajtó hatáskörébe tartozó és általa lefolytatott eredményes végrehajtási eljárásban a Magyar Bírósági Végrehajtói Kart és az Igazságügyi Minisztériumot a Vht. 34/A. § alapján általános költségátalány illeti meg. Tekintettel azonban arra, hogy a végrehajtó által folytatott eljárás igazolt mértékben nem volt eredményes, a bíróság a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar részére járó költségátalány megfizetésére irányuló igényt is megalapozatlannak találta.

[43] A fellebbezési jog a Pp. 365. § (1) bekezdésén és (2) bekezdés a) pontján alapul.

Kaposvár, 2023. január hó 16. napján

Zabné dr. Boti Zsuzsanna s. k.
bíró